

Earial - Schreeuw Op Open Zee

(Muziek, arrangement, tekst: Steven van der Steen © 2008)

De twijfel is voorbij, ik ben nu over.
Het moet nu zonder mij, maar eerst geloven.
Ik hoef geen leugens meer te verkopen,
ver van huis te gaan, of uit te sloven.

Gedrenkt in alle blaam heb ik verstoten.
Het is zo raar gegaan, had niks besloten.
Ik heb het niet gezien of aan zien komen.
Ik heb het lot gediend in al m'n dromen.

Alleen is het gemeend.
Vies gebeten kronkelt de weerstand je,
verwerkt je geest de zweem
en bedekt de fonkel het zere punt.

Kan ik mezelf verstaan, is dit ontwaken?
Als jij de eenvoud ziet, wil ik bewaken.
Vanaf m'n eerste lach heb ik begrepen
wat pijnlijk onverwacht is ingeslepen.

Alleen is het gemeend.
Vies gebeten kronkelt de weerstand je,
verwerkt je geest de zweem
en bedekt de fonkel het zere punt.

Vergeef en overwin wat nog moet komen.
Verweerd of ongedeerd, maar zal zich tonen.
Schreeuw op open zee, verdrink je zaden.
Verzucht en openbaar, ik ben ontwapend.